

[Nørgaard Sørensen]

Arbejdsministeren sagde i sit svar, at hun som sin forgænger ville komme med et aktstykke i løbet af kort tid. Jeg forstår – hvis det skal være en pendant til det aktstykke, vi havde i foråret – at det drejer sig om en erstatning til de lønmodtagere, der er blevet isolerede, og som derfor ikke kan komme på arbejde og heller ikke er dagpengeberettigede. Men de, som man vel først og fremmest kunne tænke på i denne situation, og som hr. Svend Auken også tænkte på i sit første indlæg, er de slagteriarbejdere på Fyn, der nu er hjemsendt på grund af mund- og klovsygen, og som på grund af regeringens nye dagpengeregler kun oppebærer 266 kr. om dagen. Det kunne være interessant at høre, om ministeren agter i samme aktstykke at gøre noget derved, f. eks. ved at ligestille dette med de overvejelser, man gør sig om erstatninger til de landmænd, der er økonomisk skaderamte.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det er kun en kort bemærkning til hr. Nørgaard Sørensen. Det er rigtigt, at det, aktstykket drejede sig om, var personer, der var isolerede på gårde. Der er et problem med slagteriarbejdere nu, fordi man kan sige, at de er tilknyttet en bestemt virksomhed. Vi har diskuteret sagen i arbejdsministeriet og overvejer den i øjeblikket.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der var et par ting, jeg gerne ville sige et par ord om, som jeg ikke nåede før. Det ene er strukturproblemer. Jeg kan da godt se, at et løsarbejdersystem vel ikke er det rareste i verden. Det er ikke klart at stå der hver dag og ikke vide, om man får arbejde eller ikke får arbejde. Det kan jeg godt forstå. Jeg kan godt forstå, man forsøger at lave nogle regler. Det har man også gjort i de store havne, f.eks. København og Århus. Der har man lavet et fastarbejdersystem, men alligevel har man altså brug for løsarbejdere også, for der kommer nogle spidsbelastninger, som man ikke kan klare med det faste system, man har. Det skal man være klar over.

Men når man snakker så meget om dette strukturproblem, kan jeg ikke lade være med at sige, at det var ikke på tale, da vi diskuterede dagpengeloven. Strukturproblemet er et problem, der er kommet op, efter at havnearbejderne strejker, fordi de er imod disse dag-

pengeregler. Så er man begyndt at diskutere strukturproblemer – det vil sige på almindeligt dansk, at der er for mange af dem. Man må uvilkårligt stille sig selv det spørgsmål: ja men hvor er der ikke det med 300.000 arbejdsløse, eller hvor meget det efterhånden er? Det er vel 322.000 registrerede arbejdsløse. Vel er de ikke arbejdsløse alle sammen fuldtids og langtids, men det viser dog noget om, at vi har en kæmpearbejdsløshed i dette land. Så hvor har vi rent faktisk ikke strukturproblemer? Det vil sige: hvor skal de gå hen, om vi løste det såkaldte strukturproblem? Ja, de kan vel melde sig ind i SiD, blive flyttet over i SiD til noget løsarbejde andre steder. Ja men SiD har jo i forvejen, jeg ved ikke hvor mange arbejdsløse, så man løser ingen problemer med det. De kommer til at komme på dagpenge på den ene eller på den anden måde, for det er arbejde, vi mangler.

Jeg var egentlig glad for, at arbejdsministeren sagde, at nu havde man ovre i arbejdsdirektoratet sat et kortlægningsarbejde i gang på området supplerende dagpenge. Det havde dog været noget smartere, om det kortlægningsarbejde havde været foretaget, inden man kastede sig ud i at lave en lov som den, vi nu står her og behandler, og som jo ikke er færdigbehandlet med det, vi behandler her i dag. Den vil vende tilbage igen og igen. Det havde været noget smartere. Jeg kan ikke lade være med at sige, at vi er nogle stykker, der har arbejdet i arbejdsmarkedsudvalget i nogle år og har stillet det ene spørgsmål efter det andet til statistikken for at få oplyst: hvor mange kvinder er der på deltid, hvor mange kvinder er der på supplerende hjælp osv. osv.? Hver gang har vi fået at vide, at det føres der ikke statistik over. Det er altså ikke kun i denne ministers periode, vi har spurgt om det, det må jeg sige. Det burde have været igangsat for længst. Én ting er sikker og vis: når alle kan stå og beklage det her – fra hr. Glistrup til fru Lone Dybkjær – og når arbejdsministeren tilsyneladende medgiver, at der har manglet noget, i og med at man nu sætter arbejdet i gang, så havde det været rimeligere, at man havde haft det grundlag. Så havde man måske ikke ramt så skævt og så, om jeg må sige det, tåbeligt, som eksemplerne viser at man har ramt med denne lovgivning.